

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: tuchtcommissie), heeft bij beslissing van 18 december 2023 de heer T. Noslin (hierna: beschuldigde) vrijgesproken van ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler tijdens de op 15 december 2023 gespeelde wedstrijd N.E.C. – Fortuna Sittard.

Tegen deze beslissing is op 19 december 2023 door de aanklager betaald voetbal (hierna: aanklager) beroep ingesteld. De commissie van beroep betaald voetbal (hierna: commissie van beroep) heeft de zaak mondeling behandeld op 10 januari 2024. Hierbij waren aanwezig de aanklager en de beschuldigde, bijgestaan door de heren Van der Weerden (teammanager), Buijs (trainer/coach) en Donners (advocaat/lid raad van commissarissen Fortuna Sittard).

Tijdens de mondelinge behandeling is kennisgenomen van de wedstrijdbeelden.

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft beschuldigde ten laste gelegd dat hij zich tijdens de op 15 december 2023 gespeelde wedstrijd N.E.C. – Fortuna Sittard schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler. De aanklager heeft beschuldigde daarvoor een schikkingsvoorstel gedaan waarin beschuldigde – kort gezegd – voor het spelen van drie (3) wedstrijden, waarvan één (1) voorwaardelijk, wordt uitgesloten.

Dit schikkingsvoorstel is door de beschuldigde niet geaccepteerd en de zaak is op 18 december 2023 door de tuchtcommissie mondeling behandeld. De aanklager heeft bij de tuchtcommissie gevorderd om de beschuldigde wegens ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler te veroordelen en hem een straf op te leggen van drie (3) wedstrijden uitsluiting.

De tuchtcommissie achtte het ten laste gelegde feit niet bewezen en heeft beschuldigde vrijgesproken.

Tegen de beslissing van de tuchtcommissie heeft de aanklager tijdig beroep ingesteld.

3. De gronden van het beroep

De aanklager is van mening dat de beschuldigde door de tuchtcommissie ten onrechte is vrijgesproken. Hij stelt dat er reglementair voldoende bewijs is om tot een veroordeling te komen van hetgeen aan beschuldigde ten laste is gelegd. Hij grondt de bewezenverklaring op de afgelegde verklaringen van de scheidsrechter, de assistent-scheidsrechter en de Video Assistant Referee (hierna: VAR), alsmede op de wedstrijdbeelden. Hij wijst op regel 12 van de Spelregels veldvoetbal 2023/24 (hierna: Spelregels) en de daarin opgenomen twee varianten van ernstig gemeen spel, te weten het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht en de situatie waarbij de speler springt naar de tegenstander in een duel om de bal en daarbij met een of beide benen naar voren toe gericht, en dan de speler hetzij van voren, hetzij van opzij of van achteren aanvalt en daarbij buitensporige inzet toont. De aanklager vindt dat de overtreding die beschuldigde heeft begaan onder beide varianten van ernstig gemeen spel valt. Zowel de veiligheid van de tegenspeler is in gevaar gebracht als is er sprake van een springende beweging met een gestrekt been naar voren waarbij sprake is van buitensporige inzet.

De aanklager leidt uit de beelden af dat beschuldigde uit balans wordt gebracht door een tegenstander en dat hij – en dat staat hier centraal – vervolgens een aantal flinke passen maakt waardoor hij nog enigszins versnelt en dan zijn lichaam indraait. Beschuldigde gaat vervolgens met

het been dat gestrekt is en met zijn voet naar voren gericht, over de bal heen en speelt de bal daarbij niet en komt met de voet en de noppen vooruit neer op het scheenbeen van een (andere) tegenstander. Volgens artikel 19 lid 2 Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: RTBV) is voor strafbaarheid van een overtreding opzet, schuld, nalatigheid of onvoorzichtigheid vereist. De aanklager stelt dat de beschuldigde, door op voornoemde wijze het duel aan te gaan, bewust het risico heeft aanvaard om zijn tegenspeler ernstig te blesseren en er daarom sprake is van (voorwaardelijk) opzet.

Subsidiair stelt de aanklager dat er in ieder geval sprake is van schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid zoals vermeld in artikel 19 lid 2 RTBV.

De aanklager handhaaft de eis in eerste aanleg en verzoekt de commissie van beroep de beschuldigde een uitsluiting van drie wedstrijden onvoorwaardelijk op te leggen.

In reactie op het ter zitting gevoerde verweer inhoudende dat de aanklager niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat de VAR, gelet op het VAR-protocol, niet had mogen ingrijpen, stelt de aanklager dat dit verweer moet worden verworpen. Hij is van mening dat voor wat betreft het ingrijpen van de VAR ex tunc getoetst dient te worden en gekeken moet worden naar het moment van de beoordeling door de VAR. De VAR is blijkens de verklaringen duidelijk in zijn motivering dat er sprake is van een rode kaart en dat is naar de mening van de aanklager het toetsingskader voor de beoordeling of de VAR had mogen ingrijpen, en niet het oordeel van de tuchtcommissie in een vonnis achteraf.

4. Verweer van beschuldigde

Primair wordt namens de beschuldigde gesteld dat de aanklager niet het recht toekomt om de beschuldigde tuchtrechtelijk te vervolgen. Daartoe wordt aangevoerd dat op basis van het VAR-protocol de VAR niet had mogen ingrijpen omdat er geen sprake was van een duidelijke fout of een ernstig gemist voorval dat onomstotelijk vast staat. In dit verband wordt gewezen op de eerste beoordeling van het arbitrale trio - zij hadden goed zicht op de situatie - tot het geven van een gele kaart, maar ook op de vele meningen van de commentatoren en andere personen in de media naderhand over de rode kaart alsmede het feit dat ook de tuchtcommissie tot een vrijspraak is gekomen. Betoogd wordt dat niet onomstotelijk vaststaat dat sprake was van een duidelijke fout nu de meningen over de rode kaart nogal uiteenlopen. Dit verweer strekt tot niet-ontvankelijkheid van de aanklager in de tuchtrechtelijke vervolging.

Subsidiair wordt namens de beschuldigde gesteld dat er van ernstig gemeen spel geen sprake is en dat de beschuldigde moet worden vrijgesproken. Aangevoerd wordt dat de overtreding die de beschuldigde heeft begaan onbesuisd was en een gele kaart daarvoor op zijn plaats zou zijn geweest, zoals de tuchtcommissie ook heeft geoordeeld. Beschuldigde heeft niet de intentie gehad om zijn tegenspeler te raken. Hij heeft enkel getracht om de bal nog te spelen naar zijn medespeler die zich achter hem bevond. Hij verloor de controle doordat hij, terwijl hij op snelheid was, uit balans werd gebracht en daardoor kon hij alleen de bal nog met de punt van de voet spelen. Gesteld wordt dat van een gestrekt been en de noppen vooruit, zoals door de aanklager bepleit, geen sprake is gezien de voet van beschuldigde naar beneden is gericht en niet verticaal staat. Daarnaast wordt aangevoerd dat de bal ook wordt gespeeld door beschuldigde maar van richting wordt veranderd door de tegenstander en beschuldigde hooguit de zijkant van het been van zijn tegenstander schampt en hem niet vol heeft geraakt. Dit blijkt ook uit het feit dat de tegenspeler erg snel weer opstond en verder kon voetballen. Gesteld wordt dat van voorwaardelijk opzet geen sprake is.

Tot slot wordt namens de beschuldigde gesteld dat de behandeling van de zaak onbehoorlijk lang heeft geduurd. Aangevoerd wordt dat er inmiddels enkele weken zijn verstreken sinds beschuldigde de rode kaart heeft gekregen en er in de tussentijd ook een wedstrijd heeft plaatsgevonden. Doordat de behandeling van het beroep nu pas plaatsvindt, hebben beschuldigde en de club enige tijd in onzekerheid gezeten. Gesteld wordt dat dit meegewogen moet worden in de strafmaat.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

Ontvankelijkheid van de aanklager

Alvorens de commissie van beroep overgaat tot de inhoudelijke beoordeling van de zaak zal zij eerst ingaan op het namens de beschuldigde opgeworpen verweer dat de aanklager niet-ontvankelijk is in de vervolging, omdat het VAR-protocol niet is nageleefd.

De commissie van beroep overweegt als volgt:

In het VAR-protocol is op pagina 78 het volgende vermeld:

“De categorieën beslissingen/voorvallen die mogen worden herzien in het geval van een duidelijke fout of ernstig gemist voorval zijn:

(...)

c. situaties die met een rode kaart moeten worden bestraft (geen tweede gele kaart/waarschuwing)

(...)

- *ernstig gemeen spel (of aanvallen op buitensporige wijze)”*

Daarnaast is op pagina 77 van het VAR-protocol onder punt 1 uitgangspunten vermeld:

“(...

3. De oorspronkelijke beslissing van de scheidsrechter, zal niet worden veranderd, tenzij de videoherziening onomstotelijk aantoonst dat de beslissing duidelijk foutief was.

4. Alleen de scheidsrechter kan het initiatief nemen voor een herziening; de VAR (en een andere wedstrijdofficial), kan de scheidsrechter alleen een herziening aanraden.

5. De definitieve beslissing wordt in alle gevallen genomen door de scheidsrechter. (...).”

Op basis van voornoemd VAR-protocol is het in eerste instantie aan de VAR om te beoordelen of er voldoende aanwijzingen zijn om te concluderen dat sprake is van een duidelijke fout of ernstig gemist voorval betreffende de situatie ernstig gemeen spel. Vervolgens is het aan de scheidsrechter om hierover een definitieve beslissing te nemen. Zoals de commissie van beroep in de zaak van 27 september 2021 heeft overwogen, kan de enkele niet naleving van het VAR-protocol nog niet leiden tot niet-ontvankelijkheid van de aanklager. Alleen al om die reden faalt het verweer.

Gelet op voorgaande wordt de aanklager ontvankelijk geacht in de tuchtrechtelijke vervolging.

Ernstig gemeen spel

Voor wat betreft de vaststelling of sprake is van ernstig gemeen spel overweegt de commissie van beroep als volgt.

In regel 12 van de Spelregels is bepaald dat *“een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht”*, moet worden bestraft als ernstig gemeen spel. Daarnaast is bepaald dat ook *“een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met een of beide benen, met buitensporige inzet, of de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt”* zich schuldig maakt aan ernstig gemeen spel.

Op basis van het dossier en de beelden staat vast dat de beschuldigde uit balans wordt gebracht, zich vervolgens herstelt, op snelheid blijft en een actie inzet waarbij hij zijn lichaam indraait en met gestrekt been en de noppen vooruit op zijn tegenstander inkomt. Dat de voet volledig verticaal moet staan is anders dan namens de beschuldigde is bepleit, niet vereist om te kunnen spreken van ‘de noppen

vooruit'. Beschuldigde komt met een voorwaartse beweging in op zijn tegenstander en in die voorwaartse beweging van de voet staan de noppen vooruit.

De bal is binnen speelbereik maar wordt door beschuldigde niet gespeeld. Hij gaat met zijn voet over de bal heen – raakt, althans schampt de bal wel - en raakt zijn tegenstander vervolgens op de binnenzijde van het onderbeen. Voornoemde actie vindt plaats met onverminderde snelheid en het indraaien van het lichaam gebeurt door de snelheid met enige kracht.

Naar het oordeel van de commissie van beroep bracht beschuldigde door op voornoemde wijze het duel aan te gaan - dus op snelheid, met gestrekt been en de noppen vooruit, waarbij de voet over de bal heen gaat waarna het been van de tegenstander wordt geraakt - de veiligheid van de tegenstander in gevaar. Kortom er is sprake van ernstig gemeen spel in de variant van 'het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar is gebracht'. In dat geval is buitensporige inzet niet vereist. Het verweer dat daarop betrekking heeft, slaagt dus niet.

Opzet of schuld

Voor de strafbaarheid van ernstig gemeen spel is gelet op artikel 19 lid 2 RTBV opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid vereist. Naast opzet volstaan daarmee verschillende vormen van schuld in ruime zin voor strafbaarheid. Met het woord schuld in art. 19 lid 2 RTBV wordt bedoeld op aanmerkelijke (min of meer grove) schuld. Door naast het woord schuld ook de woorden nalatigheid en onzorgvuldigheid te vermelden zijn bovendien lichtere vormen van schuld voldoende voor strafbaarheid.

De commissie van beroep heeft – anders dan de aanklager – niet de overtuiging dat de overtreding opzettelijk is begaan, ook niet in de vorm van voorwaardelijk opzet. Dat staat echter niet in de weg van strafbaarheid. De commissie van beroep is van oordeel dat de beschuldigde onzorgvuldig heeft gehandeld als bedoeld in artikel 19 lid 2 RTBV en daarmee schuld (in ruime zin) heeft aan de gedraging.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep acht bewezen: ernstig gemeen spel door schuld ten opzichte van een tegenspeler tijdens de op 15 december 2023 gespeelde wedstrijd N.E.C. – Fortuna Sittard.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

1. De schriftelijke verklaring d.d. 17 december 2023 van de scheidsrechter, de heer E. van de Graaf, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(…) Ik hoorde van de VAR dat hij mij adviseerde om naar het scherm te komen om de situatie nogmaals te beoordelen in verband met het feit dat ik een mogelijke rode kaart zou hebben gemist.

Op de beelden zag ik dat de speler van Fortuna Sittard, de heer Noslin, zijn tegenstander ten val bracht door met een gestrekt been en de noppen vooruit het onderbeen van zijn tegenstander te raken. Door deze actie met buitensporige inzet bracht de heer Noslin de veiligheid en gezondheid van zijn tegenstander in gevaar. In heb na het zien van de beelden de heer Noslin door middel van het tonen van de rode kaart van het speelveld gezonden.”

2. De schriftelijke verklaring d.d. 16 december 2023 van de VAR, de heer R. Martens, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(…) Als VAR bekijk ik het moment in herhaling en zie dat FOR-77 met gestrekt been en met zijn noppen vooruit het duel aan gaat.

Hierbij zie ik dat hij zijn tegenstander NEC-24 op het scheenbeen (boven de enkel) raakt. Speler FOR-77 brengt hiermee de gezondheid van NEC-24 in gevaar.

Vanwege de wijze van inkomen en het in gevaar brengen van de gezondheid van de tegenstander adviseerde ik de scheidsrechter voor een OFR (rode kaart FOR-77)."

3. De schriftelijke verklaring d.d. 17 december 2023 van de assistent VAR, de heer C. Dobre, zakelijk kort weergegeven en luidende:

"In de 24^e minuut zie ik op het VAR-scherm een duel om de bal tussen de heer Noslin en een speler van NEC. In de herhaling zie ik echter dat de heer Noslin te laat bij de bal is, en dat hij met gestrekt been, noppen vooruit en hoge intensiteit de buitenkant van het onderbeen, net boven de enkel van de tegenstander raakt en daarmee de gezondheid van zijn tegenstander in gevaar brengt. (...) Ik beschouw de situatie als ernstig gemeen spel (...)."

4. De op zitting getoonde camerabeelden.

7. De kwalificatie

De commissie van beroep kwalificeert het bewezenverklarde als een overtreding van regel 12 van de Spelregels in verbinding met artikel 19 lid 2 RTBV, te weten het gebruiken van ernstig gemeen spel door schuld jegens een tegenstander.

8. De strafoplegging

Bij de oplegging van de straf neemt de commissie van beroep de aard en ernst van de overtreding, de strafkaart van beschuldigde – waarop geen aantekeningen van eerdere rode kaarten zijn vermeld - en hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen in aanmerking.

Alles afwegende ziet de commissie van beroep aanleiding om de aanklager niet in haar eis van drie (3) wedstrijden onvoorwaardelijk te volgen en veroordeelt beschuldigde tot een uitsluiting van drie (3) wedstrijden, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar.

Anders dan namens de beschuldigde is aangevoerd, is er geen reden tot strafvermindering wegens het onredelijke tijdsverloop in de onderhavige procedure. Het tijdsverloop tussen de wedstrijd (15 december 2023) en de mededeling van de verkorte uitspraak van de commissie van beroep aan partijen (11 januari 2024) bedraagt weliswaar (bijna) vier weken en dat is langer dan gebruikelijk. In aanmerking moet echter worden genomen dat de vermelde tijdsperiode enkele feestdagen omvat en de beschuldigde niet in een te respecteren belang is geschaad nu hij geen enkele wedstrijd heeft behoeven te missen.

9. De beslissing

De commissie van beroep vernietigt de bestreden beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld en doet opnieuw recht.

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 6. is vermeld.

Het bewezenverklarde is strafbaar zoals onder 7. is omschreven.

Beschuldigde is ter zake van evenvermelde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt - met ingang van 11 januari 2024 - uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van

zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van Fortuna Sittard, in beroep begroot op € 450,-.

Aldus beslist op 10 januari 2024 door mr. [REDACTED], voorzitter, [REDACTED] en mr. [REDACTED], leden, bijgestaan door mevr. mr. [REDACTED], secretaris.